

РЕШЕНИЕ

№ 2424

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: В. АНГ. Г.

като разглежда докладваното от В. АНГ. Г. Административно наказателно дело № 20211110215743 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59, във връзка с [чл. 58d, т. 1](#) и следващите от Закона за административните надущения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Д. Т. СТ., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. В. Т., ул. „Ф. Т.“ № 20, вх. А, ет. 4, ап. 12, чрез Адвокатско дружество И. и съдружници, представлявано от адвокат М. И., против наказателно постановление № Р-10-501/17.09.2020 г., издадено от заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 116в, ал. 5 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗЗПЦК) и на основание чл. 221, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева.

В жалбата се посочва, че НП е незаконосъобразно, изготвено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че в НП не било упоменато кога е извършена проверка, което било процесуално нарушение, представляващо самостоятелно основание за отмяна. Счита се, че АУАН не е издаден в законоустановения срок, уреден в чл. 34 от ЗАНН. Сочи се, че административно-наказващият орган е нарушил чл. 57 от ЗАНН, тъй като не бил описал цялата фактическа обстановка. Твърди се за немотивираност на АУАН и НП, поради неизлагане в тях на фактически и правни основания.

Изтъква се, че от момента на избора на членове на управителния орган на публичното дружество и датата на провеждане на ИОСА, започвало да тече 7-дневният срок от чл. 116в, ал. 2 от ЗППЦК. В този период новоизбраните членове следвало да внесат определената гаранция за управлението си. На следващо място се молиш да бъде взето предвид лошото икономическо състояние на дружеството и това че нямало вредоносни последици от нарушението, а санкцията многократно надвишавала нарушението. Счита се, че приложение следва да намери чл. 28 от ЗАНН. Моли се НП да бъде изцяло отменено, като неправилно и незаконосъобразно.

Административно-наказаното лице иницириало настоящото производство, в което има качеството на въззивник, редовно призовано в съдебно заседание, не се явява лично и не изпраща представител.

Административно-наказващият орган в качеството му на въззиваема страна – КФН, редовно призован, се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител-юрисконсулт Г.. В съдебно заседание моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение съобразно представен списък на разноските. Представят се подробни писмени бележки.

Делото се разглежда за втори път от Софийски районен съд, след като с влязло в сила на 04.11.2021 г. Решение № 6387/04.11.2021 г. по к.адм.д. № 6476/2021 г. на Административен съд – София-град, Решение от 25.05.2021 г. по н.а.х.д. № 17006/2020 г. на Софийски районен съд е било отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и указанията дадени от касационната инстанция, приема за установено следното:

Жалбата е подадена срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН. Депозирана е от лице притежаващо активна процесуална легитимация и правен интерес. Подадена е в рамките на законоустановения срок. Сезиращият съда документ съдържа изискуемите по закон реквизити. **Ergo жалбата се определя като редовна и процесуално допустима.**

Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**, поради

следните съображения.

От фактическа страна съдът установи следното:

„Ц.А.М.“ АД е публично дружество по смисъла на чл. 110, ал. 1 от ЗППЦК, вписано е под № РГ-05-1388 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за комисията за финансов надзор (ЗКФН). Същото е адресат на разпоредбите на ЗППЦК и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Предвид това, че КФН е регулатор на отношенията уредени в ЗППЦК, а „Ц.А.М.“ АД, както и членовете на управителните и контролните органи на дружеството са адресати на разпоредбите на ЗППЦК била извършена проверка по документи на дружеството.

В КФН е постъпила информация чрез e-Register, с вх. № 10-05-5776/11.11.2019 г. за свикано за 30.12.2019 г., съответно за 13.01.2020 г. при липса на кворум, извънредно общо събрание на акционерите на „Ц.А.М.“ АД, в чийто дневен ред е включен изборът на Д.С. за член на Съвета на директорите (СД) на дружеството и определяне на размера на гаранцията за управлението ѝ в размер на тримесечното ѝ брутно възнаграждение. На 02.01.2020 г. чрез e-Register е предоставен на КФН протокол от проведеното на 30.12.2019 г. извънредно общо събрание на акционерите на „Ц.А.М.“ АД, на което е взето решение за избор на Д.С. за член на СД на дружеството и определяне на размера на гаранцията за управлението ѝ в размер на тримесечното ѝ брутно възнаграждение.

Съгласно чл. 116в, ал. 5 от ЗППЦК, в 7-дневен срок от внасянето на гаранцията Д.С. е бил длъжен да представи на КФН документ, удостоверяващ внасянето и блокирането на гаранцията. Поради непредставяне на документ удостоверяващ това, с писмо изх. № РГ-05-1388/23.01.2020 г. КФН е изисквала информация от Д.С. относно това изпълнил ли е задължението си за внасяне на гаранция в банка, в определения размер в полза на публичното дружество като гаранция за управлението му и да представи доказателства за това негово задължение, произтичащо от императивната норма на чл. 116в, ал. 2 от ЗППЦК.

На 07.02.2020 г., в КФН е постъпило писмо с вх. № РГ-05-1388-6 от Д.С., с което отговаря на запитването на КФН от 23.01.2020 г., че е внесъл гаранция в размер на 1 500 лв. и същата е блокирана в полза на „Ц.А.М.“ АД. От документ-удостоверение, издаден от „Б.Д.“ ЕАД на 10.01.2020 г. не става ясно на коя дата е внесена гаранцията. С писмо с изх. № РГ-05-1388-6 от 19.02.2020 г., от „Б.Д.“ ЕАД е изисквана информация на коя дата е открита банковата сметка, съответно на коя дата е внесена гаранцията в полза на „Ц.А.М.“ АД. От постъпил в КФН отговор с вх. № РГ-05-1388-6 от 24.02.2020 г. става ясно, че разплащателната сметка, по която е внесена гаранцията в полза на „Ц.А.М.“ АД от члена на СД Д.С., е открита на 10.01.2020 г., като

съответно сумата, представляваща внесената гаранция, е постъпила по сметката на 10.01.2020 г. Установено било, че същият е следвало да представи удостоверителния документ на регулаторния орган в 7-дневен срок от внасянето на гаранцията, т. е. до 17.01.2020 г. включително.

Административно-наказателното производство е образувано на 26.05.2020 г., със съставяне на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-401, от св. В.П. С., на длъжност „Младши експерт” в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел”, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност”, управление „Надзор на инвестиционната дейност” на КФН. Актът бил съставен срещу Д.С.. В него св. С. описала фактическите си констатации, посочила че нарушението е извършено на 18.01.2020 г. в гр. София и дала правна квалификация на същото по чл. 116в, ал. 5 от ЗППЦК. Екземпляр от АУАН бил предявен и връчен на 04.06.2020 г. на пълномощник на нарушителя, който след като се запознал със съдържанието му го подписал без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН в КФН също не е постъпило писмено възражение срещу така съставения акт.

Горното послужило като основание, на 17.09.2020 г. М. А. Ф., на длъжност „Заместник-председател“ на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, да издаде обжалваното НП № Р-10-501/17.09.2020 г., с което е ангажирана административно-наказателната отговорност на Д.С.. НП е издадено при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, за нарушение на чл. 116в, ал. 5 от ЗППЦК и на основание чл. 221, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК на Д.С. е наложена глоба в размер на 1 000 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приложените по преписката писмените доказателства, както и въз основа на гласните доказателствени средства-показанията на св.Велизара С. /актосъставител/.

Съдът кредитира показанията на свидетелката С.. Същите се потвърждават и са съответни на събрания по делото писмен доказателствен материал. Свидетелят потвърждава, че е актосъставител на АУАН. Посочва нарушението, за което той е съставен, и излага накратко в какво се изразява последното.

Събраните по делото доказателства единно и непротиворечиво

изясняват фактическата обстановка по случая, с оглед на което съдебният състав ги кредитира в цялост. Доказателствените източници са еднопосочни, поради което е безпредметно подробното им анализиране.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Като инстанция по същество, в производството по реда на [чл. 58д и следващите от ЗАНН](#), районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН е съставен от оправомощено лице, предвид нормата на чл. 222, ал. 1 от ЗППЦК. На основание т. 1, 1.1.13 от приложената към материалите на делото Заповед на заместник-председателя на КФН № 3-87/15.04.2020 г. св.В.П. С. – „младши експерт” в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел” е разполагала с компетентност да състави АУАН. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 222, ал. 1 от ЗППЦК. АУАН и НП са издадени в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при спазване на установения ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на [чл. 34, ал. 1](#) и [ал. 3 от ЗАНН](#).

Настоящият съдебен състав намира, че срокът по чл. 34 от ЗАНН, в който е АУАН следвало да бъде съставен е спазен. АУАН е съставен в три месечния срок от откриване на нарушителя. В настоящия случай, този срок е започнал да тече от 24.02.2020 г., когато КФН е разполагал с доказателства, че разплащателната сметка, по която е внесена гаранцията в полза на „Ц.А.М.“ АД от члена на СД Д.С., е открита на 10.01.2020 г., като съответно сумата, представляваща внесената гаранция, е постъпила по сметката на 10.01.2020 г. и че същият е следвало да представи удостоверителния документ на регулаторния орган в 7-дневен срок от внасянето на гаранцията, т. е. до 17.01.2020 г. Крайната дата, на която може да бъде съставен АУАН е 24.05.2020 г. (неделя). На основание чл. 154, ал. 1 от Кодекс на труда (КТ) 24 май – Ден на светите братя К. и М., на българската азбука, просвета и култура и на славянската книжовност е официален празник. На основание чл. 154, ал.

2 от КТ, когато официалните празници, с изключение на Великденските празници, съвпадат със събота и/или неделя, първият или първите два работни дни след тях са neprисъствени. В конкретния случай, 24.05.2020 г. е неделя. Следователно 25.05.2020 г. е neprисъствен, респ. неработен ден. С оглед на това крайната дата, на която може да бъде съставен АУАН е бил 26.05.2020 г. Ergo АУАН е съставен в рамките на законоустановения тримесечен срок. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя, чрез негов пълномощник. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#), но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че в хода на административно-наказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт.

По същество на нарушението, съдът намира следното:

В случая е ангажирана административно-наказателната отговорност на Д.С. за това, че не е изпълнил задължението си в 7-дневен срок от внасянето на гаранция за управлението си 10.01.2020 г., но не по-късно от 17.01.2020 г. включително, да представи на КФН документ, издаден от банка на територията на Република Бълг., удостоверяващ, че блокирането на гаранцията е извършено.

Разпоредбата на чл. 116в, ал. 2 от ЗППЦК предвижда, че: „лицата по ал. 1 са длъжни в 7-дневен срок от избирането им, съответно от вписването на дружеството в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, да внесат гаранция за управлението си“. Съгласно чл. 116, ал. 1 от ЗППЦК: „публичното дружество приема и прилага политика за възнагражденията на членовете на управителните и контролните му органи, като изискванията към политиката за възнагражденията, приемането, прилагането, оповестяването и изпълнението и се определят с наредба. Политиката за възнагражденията се приема от първото редовно годишно общо събрание след придобиване на качеството публично дружество. Възнагражденията и тантиемите на членовете на управителните и

контролните органи на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, се определят от общото събрание.“

Съгласно разпоредбата на чл. 116в, ал. 5 от ЗППЦК: „в 7-дневен срок от внасянето на гаранцията за управлението си лицата по ал. 1 са длъжни да представят в комисията документ, издаден от банката по ал. 4, удостоверяващ, че блокирането на гаранциите е извършено съгласно ал. 2 - 4. Банката по ал. 4 издава документа при поискване от вносителя на гаранцията.“

„Ц.А.М.“ АД е дружество със специална инвестиционна цел и има издаден лиценз за това от КФН.

Жалбоподателят Д.С. е избран за член на управителен орган СД в дружеството със специална инвестиционна цел „Ц.А.М.“ АД. Ето защо същият от датата на избирането му за член на СД е длъжен да съобрази поведението си с изискванията на чл. 116в, ал. 1, ал. 2 и ал. 5 от ЗППЦК. Като относно настоящия казус е следвало в 7-дневен срок от внасяне на гаранция за управлението ѝ, определена от общото събрание на акционерите на дружеството, да представи в КФН документ, издаден от банка, удостоверяващ, че блокирането на гаранцията е осъществено, съгласно ал. 2 – 4 на чл. 116в от ЗППЦК.

В случая този 7-дневен срок за представяне на издадения от банката документ, доколкото е внесена гаранцията за управлението на 10.01.2020 г. е изтекъл на 17.01.2020 г. Ето защо правилно е прието, че нарушението от жалбоподателя С. е осъществено на следващия ден, а именно 18.01.2020 г.

Представеният документ в КФН е станало след изпращане на писмо от регулатора до нея, след изтичане на 7-дневния срок. Същият е имал знание за това свое задължение и го е изпълнил, но не в законоустановения срок, а със закъснение и след подканяне от страна на КФН.

Предвид на горното се установи осъществяването на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна.

За така извършеното административно нарушение е предвидена административна санкция чл. 221, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК глоба в размер от 1000 до 2000 лв. При преценка на всички обстоятелства във връзка с конкретното нарушение и като взе предвид изискванията, посочени в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН: липсват данни за настъпили вредни последици от конкретното деяние, нарушението е първо по рода си, намира, че определения в наказателното постановление размер на глобата от 1 000 лв., което е минимумът, предвиден в санкционната разпоредба е правилно и законосъобразно, като в случая са спазени изискванията на закона. С така определеното по вид и размер административно наказание ще бъдат постигнати целите на административното наказване предвидени в разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН.

В случая правилно, въз основа на установената фактическа обстановка, както и обстоятелствата на извършеното нарушение, административно-наказващият орган е преценил, че се касае за нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, а не за маловажен случай. Съдът не намира основания за отмяната на атакуваното наказателно постановление, поради незаконосъобразността му, както и за прилагане нормата на чл. 28 от ЗАНН, касаеща маловажност на деяние, включително за отправяне на предупреждение към жалбоподателят, каквато възможност е дадена с измененията на ЗАНН, в сила от 23.12.2021 г., тъй като се установи, че се касае за задължение, което е от значение за охраняване интересите на дружествата със специална инвестиционна цел. Съдът намира, че не е налице основание за прилагане на хипотезата на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН, тъй като случаят не е с по-ниска степен на обществена опасност от останалите от същия вид.

С оглед изхода на делото, претенцията на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в горния смисъл се явява основателна. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като размерът му не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от ЗПП, което от своя страна препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 27е от Наредбата, възнаграждението за защита в производството по ЗАНН е от 80 до 150 лева. В настоящото производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт. Делото е разгледано в едно публично съдебно заседание, в което са приобщени писмени доказателства и е разпитан един свидетел. Същото не представлява фактическа и правна сложност. При това положение, справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който съответства на минимално предвидения размер в Наредбата. По аргумент от т. 6 от ДР на АПК разноските следва да се присъдят в полза на това юридическо лице, от което е част административно-наказващият орган – в случая това е КФН. Съдът приема за основателно и направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, във воденото пред СРС НАХД № 17006/2020 г. по описа на СРС, 94 състав, в размер от 80 лева, както и в юрисконсултско възнаграждение за представителство пред АССГ по КНАХД № 6476/2021 г. в размер от 80 лева.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно

постановление, следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Наказателно постановление № Р-10-501/17.09.2020 г., издадено от заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” на Комисията за финансов надзор, с което на Д. Т. СТ., ЕГН *****, за нарушение на чл. 116в, ал. 5 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗЗПЦК) и на основание чл. 221, ал. 1, т. 2 от ЗПЦК, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, Д. Т. СТ., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. В. Т., ул. „Ф. Т.“ № 20, вх. А, ет. 4, ап. 12, да заплати на Комисията за финансов надзор, сумата от 80 лева /осемдесет лева/, представляваща направени разноски за процесуално представителство от юрисконсулт по НАХД № 15743/2021 г. по описа на СРС, 22 състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, Д. Т. СТ., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. В. Т., ул. „Ф. Т.“ № 20, вх. А, ет. 4, ап. 12, да заплати на Комисията за финансов надзор, сумата от 80 лева /осемдесет лева/, представляваща направени разноски за процесуално представителство от юрисконсулт по НАХД № 17006/2020 г. по описа на СРС, 94 състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, Д. Т. СТ., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. В. Т., ул. „Ф. Т.“ № 20, вх. А, ет. 4, ап. 12, да заплати на Комисията за финансов надзор, сумата от 80 лева /осемдесет лева/, представляваща направени разноски за процесуално представителство от юрисконсулт по КНАХД № 6476/2021 г. по описа на АССГ, IV касационен състав.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. София в 14 - дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____